

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/333/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013201479
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013201479.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: TATRA ESTATE a.s., IČO: 00168653, Mickiewiczova 2, Bratislava, právne zastúpený JUDr. Tomášom Klieštencom, advokátom so sídlom Ul. M. Waltariho 7, Piešťany, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0315/99/2013 zo dňa 04.06.2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/196/2013-94 zo dňa 29. apríla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/196/2013-94 zo dňa 29. apríla 2015 vo veci samej m e n ítak, že z r u š u j e iba rozhodnutie žalovaného č. SK/0315/99/2013 zo dňa 04.06.2013 a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Výrok rozhodnutia o trovách prvostupňového konania p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného č. SK/0315/99/2013 zo dňa 04.06.2013, ako aj rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. P/0311/01/2012 zo dňa 19.03.2013 (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa“) podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a), c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“). Zároveň rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 70 Eur za súdny poplatok a 850,65 Eur titulom trov právneho zastúpenia.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd k námietke nepreskúmateľnosti žalobou napadnutého rozhodnutia pre zmätočnosť výroku uviedol, že sa s touto námietkou nestotožnil. Rozhodnutím žalovaného bolo prvostupňové rozhodnutie zmenené v časti, ktorá bola dostatočne špecifikovaná a identifikovateľná, pričom napriek tomu, že vo výroku rozhodnutia žalovaného absentuje vyjadrenie toho, že v ostatnej

výrokom žalovaného nedotknutej časti zostáva prvostupňové rozhodnutie nezmenené, je dostatočne zrejmé, čoho sa podľa žalovaného i prvostupňového správneho orgánu žalobca dopustil, ktoré právne predpisy (ustanovenia zákona) boli takýmto konaním porušené a aká bola žalobcovi za porušenie právnych predpisov uložená pokuta a na základe ktorého zákonného ustanovenia.

Podľa názoru súdu v predmetnom konaní neboli dôsledne zistené všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie a zostali nezodpovedané mnohé otázky. V prvom rade je tu rozpor v tvrdení v žalobe napadnutom rozhodnutí o pretrvávajúcich vytýkaných nedostatkoch v poskytovaných hotelových službách a v charaktere zistení, ktoré sa nachádzajú v administratívnom spise. V konaní nebolo dostatočne preukázané, že pláž bola znečistená z dôvodu zlej polohy hotela a že takéto znečistenie má v danom hoteli a k nemu príľahlej pláži pretrvávajúci charakter. Nevysvetlil, v čom spočíva nevýhodnosť polohy hotela v zálive na juhovýchodnej časti ostrova Djerba. Len z dôkazov vykonaných v konaní správnymi orgánmi takýto záver nemožno objektívne jednoznačne a presvedčivo vysloviť, pričom spojitost' s polohou hotela s efektom znečisťovania pláže naplavovaním morských rias nemal správny orgán dostatočne preukázanú.

Pokiaľ ide o nedostatok týkajúci sa poškodených ležadíel, žalovaný nevyvrátil námietku žalobcu, že poškodenie ležadíel je každodennou situáciou, ktorá sa taktiež každodenne rieši a preto nie je možné tvrdiť, že jej stav pretrvával a že poškodenie ležadíel odporuje informáciám uvedeným v ponuke zájazdu. Nemožno klásť žalobcovi ako poskytovateľovi služby za vinu, že pri používaní ležadíel sa niektoré poškodia. Pokiaľ by tento stav pretrvával a množstvo poškodených (alebo chýbajúcich) ležadíel by bránilo rekreatantom v riadnom konzumovaní služieb v súlade so zmluvou o poskytovaní zájazdu, takýto stav by bol celkom iste porušením povinností vyplývajúcich zo zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“). Takýto stav však v konaní preukázaný bez pochybností nebol.

Súd poznamenal, že v danom prípade bolo registrované množstvo nespokojných klientov žalobcu s úrovňou služieb, resp. z nedostatkami, ktoré sa uvádzajú v napadnutom rozhodnutí. Na podklade týchto výhrad a sťažností však nemožno hodnotiť konanie žalobcu ako porušujúce zákon o ochrane spotrebiteľa a naplnenie formálnych a materiálnych znakov v napadnutom rozhodnutí uvádzaných správnych deliktov. Súd po preskúmaní podnetov klientov žalobcu ich výhrady videl ako civilné námietky, ktoré si môžu uplatniť na ochranu svojich práv na všeobecnom (civilnom) súde. Ich námietky neodôvodňovali postup proti žalobcovi podľa zákona č. 250/2007 Z.z.

Súd ďalej dospel k záveru, že žalobca sa nemohol dopustiť porušenia zákazu klamať spotrebiteľa uvádzaním nepresných, nejasných a dvojzmyselných údajov o nákupných podmienkach tak, ako je to uvedené v rozhodnutí žalovaného. Opis vlastností poskytovanej služby spôsobom ako "atraktívny dovolenkový areál", "krásna pláž" a "uspokojí aj náročných klientov" sú subjektívnym hodnotením, ktoré navyše nebolo jediným opisným prvkom ponuky žalobcu. Spolu so slovným opisom vyššie uvedeným mohli sa klienti žalobcu rozhodovať aj na základe opisu vybavenia hotela a služieb a tiež na základe pripojenej fotogalérie.

Pokiaľ ide o výskyt mačiek prípadne vtáctva v priestoroch hotela, v konaní nebolo preukázané, že ide o pravidelný a pretrvávajúci jav. Podľa názoru súdu z takéhoto zistenia nemožno vyvodiť záver o tom, že žalobca pri vynaložení náležitej odbornej starostlivosti mal takéto situácie predvídať a zaradiť upozornenie na ich možný výskyt do opisu svojich služieb v katalógu alebo na internetovej stránke. Žalovanému z jeho vlastnej činnosti je isto známe, že v prímorských krajinách občasný výskyt zvierat v priestoroch hotela nie je úplne neobvyklý aj v hoteloch s vyššou úrovňou služieb, akú poskytoval predmetný hotelový komplex. Preto opísanú občasnú situáciu nemožno považovať za porušenie zákona č. 250/2007 Z.z. Zároveň uviedol, že žalobca objektívne nemal ani pri vynaložení odbornej starostlivosti, ktorú možno od neho očakávať, v čase vydania katalógu alebo pri predaji zájazdov vedieť o tom, že sa spomínané zvieratá budú v priestoroch hotela pohybovať.

Pokiaľ správne orgány konštatovali vo svojich rozhodnutiach, že žalobca porušil zákaz klamať

spotrebiteľa tým, že uviedol v nákupnom poukaze a voucheri nesprávny názov hotela, bol súd toho názoru, že takéto konanie žalobcu nemožno kvalifikovať ako porušujúce ust. § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. V danom prípade išlo len o administratívnu chybu, ktorá celkom isto nepoškodila spotrebiteľa, ktorý mohol absolvovať zájazd bez akýchkoľvek komplikácií vzniknutých na základe pochybenia zo strany žalobcu a zmena v názve hotela mu nespôsobila žiaden problém, ktorý by znížil úroveň poskytnutej služby. Zároveň konštatoval, že v danom prípade absentuje na strane žalobcu subjektívna stránka správneho deliktu (úmysel) a tiež i logický a ekonomický zmysel, ktorý by malo uvádzanie nesprávneho názvu hotela pre žalobcu.

Z uvedených dôvodov súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že žalovaný pri svojom rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, a preto napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, pretože sa nestotožňuje so závermi, na základe ktorých krajský súd zrušil jeho žalobou napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa.

Žalovaný mal za to, že zo skutkového stavu vyplývajúceho jednak z podkladov predložených spotrebiteľmi z prvého turnusu, ako aj zo skutkového stavu zisteného samotnými inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektori SOI“) priamo na mieste v nasledujúcom turnuse (t. j. počas obdobia troch týždňov - 07.06.2012-28.06.2012) je zrejmé, že naplaveniny na danej pláži boli minimálne v tomto období dennodenným javom, a teda informácie poskytnuté v katalógu, ako aj informácie poskytnuté spotrebiteľom vo vyhlásení k spotu televízie Markíza, boli minimálne vo vzťahu k účastníkom predmetných dvoch turnusov nepravdivé.

Zo zistení priamo na mieste vyplýva, že predmetné znečistenie sa týkalo najmä časti pláže prislúchajúcej predmetnému hotelu, pričom napr. na pláži nachádzajúcej sa za výbežkom nachádzajúcim sa po ľavej strane hotela sa tento problém takmer neprejavoval, nakoľko uvedený výbežok naplaveniny zachytával práve v časti pláže prislúchajúcej dotknutému hotelu. Žalovaný ako podporný argument použil v odôvodnení svojich rozhodnutí tiež satelitné snímky dostupné na www.maps.google.sk, nakoľko aj na týchto snímkach je pás naplavenín na predmetnej pláži zreteľne viditeľný, čo opätovne svedčí o tom, že problém s naplaveninami na uvedenej pláži nebol len ojedinelého charakteru. Žalovaný tiež vo svojom rozhodnutí podporne poukázal aj na videozáznam vyhotovený inšpektormi SOI počas pobytu, ktorý v čase 23.06.2012 o 10:23 hod. ponúka záber na informačnú tabuľku umiestnenú vo vonkajšej časti hotela, kde sa okrem iného uvádza: "Vstup do moře je možný odkudkoliv, ale nejschůdnější je levá strana pláže, popř. použijte molo." Uvedenou argumentáciou žalovaného sa však krajský súd vo svojom rozsudku nezaoberal.

V danej súvislosti žalovaný dal do pozornosti súdu napr. stránku www.tripadvisor.sk, kde sa nachádzajú fotografie recenzentov z predmetnej destinácie z rôznych mesiacov v priebehu rokov 2006 až 2015, pričom na väčšine fotografií zachytávajúcich stav dotknutej pláže je znečistenie od nánosov rias a kalu (na niektorých aj prítomnosť strojov) zreteľne viditeľné.

Súčasťou predmetného zájazdu boli podľa ponukového katalógu žalovaného, ktorý tvorí súčasť zmluvy o obstaraní zájazdu, tiež slnečníky a ležadlá pri bazéne a na pláži zdarma. V danej súvislosti žalovaný poukázal na sťažnosti účastníkov z prvého turnusu, ako aj skutkový stav zachytený inšpektormi SOI počas druhého turnusu, z ktorého je zrejmé, že poškodené ležadlá neboli ojedinelou záležitosťou, ktorá by bola zo strany hotela bezodkladne priebežne odstraňovaná, ale jednalo sa o väčší počet poškodených ležadiel, a to počas viacerých dní trvania zájazdu, o čom svedčí jednak fotodokumentácia, ako aj videodokumentácia tvoriaca súčasť spisového materiálu. Mal za to, že stav, kedy spotrebiteľ musí sám aktívne vyhľadávať nepoškodené ležadlá, nakoľko počet a frekvencia opakovania sa výskytu poškodených ležadiel boli značné, nespĺňa požiadavky poskytovania služby spôsobom umožňujúcim jej riadne a bezpečné použitie.

Žalovaný ďalej namietal, že popis predmetného rezortu v spojení s opisom ako "Atraktívny dovolenkový areál... krásna pláž ... uspokojí aj náročných klientov" rozhodne nezodpovedal skutočnosti zistenej jednak inšpektormi SOI, ako aj účastníkmi predchádzajúceho turnusu. Predmetný popis rezortu sa síce nachádzal v časti "Naša mienka", avšak umiestnenie predmetného popisu v tejto časti katalógu v danom prípade nie je rozhodujúce. Uvedené informácie boli súčasťou katalógu, ako aj iných propagačných materiálov účastníka konania, a teda boli prístupné spotrebiteľom, ktorí sa aj na základe takto poskytnutých informácií rozhodovali o kúpe zájazdu práve do predmetného rezortu.

Spotrebiteľ vzhľadom na vzdialenosť dovolenkovej destinácie nemá možnosť si pred uzatvorením zmluvy o obstaraní zájazdu osobne preveriť vlastnosti ponúkaného hotelového rezortu vrátane príľahlej pláže, a teda sa môže spoliehať len na informácie, ktoré mu poskytne cestovná kancelária ako predávajúci predmetného zájazdu, a to aj v časti "Naša mienka". Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že na danom mieste bol vstup do mora pravidelne znečisťovaný nánosmi rias, ktoré síce boli čistené mechanizmami, avšak za prítomnosti dovolenkárov, a to aj rodín s deťmi, pričom bolo možné využiť tiež mólo (so vstupom rovno do hlbšej vody), čo podľa názoru žalovaného rozhodne nezodpovedá popisom žalobcu v katalógu.

Žalovaný vyjadril nesúhlas s časťou odôvodnenia rozsudku krajského súdu týkajúceho sa porušenia § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. v súvislosti s uvedením pôvodného názvu hotela vo vyššie uvedenej zmluve a voucheri. Nestotožnil sa s názorom krajského súdu, že uvedeným konaním nemohol byť spotrebiteľ nijako poškodený, pričom poukázal napr. na problém s vyhľadávaním recenzií na internete, na základe ktorých by sa spotrebiteľ prípadne mohol rozhodnúť, že daný zájazd stornuje. Iní spotrebiteľia poukazovali napr. tiež na problém s názvom Almapura priamo na mieste, nakoľko miestni taxikári tento názov nepoznali. V neposlednom rade žalovaný uviedol, že každý spotrebiteľ má právo na presné, jasné a jednoznačné informácie, ktoré v uvedenom prípade neboli poskytnuté.

Žalovaný ďalej namietal, že v danom prípade sa jedná o správny delikt postihovaný bez ohľadu na zavinenie, a teda v konaní nie je potrebné preukázať úmysel porušiteľa určitej povinnosti. Rovnako ekonomický či logický zmysel nie sú súčasťou skutkovej podstaty predmetného správneho deliktu, a teda pre vznik zodpovednosti za predmetné protiprávne konanie nie je potrebné ani naplnenie tohto znaku.

Vo vzťahu k časti odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu týkajúcej sa výskytu mačiek a vtáctva v priestoroch hotela žalovaný uviedol, že predmetom postihu v danej veci nebola tá skutočnosť, že by sa jednalo o opakujúci sa, resp. trvalý jav, ale samotné zistenie, že mačky (prípadne aj vtáctvo) sa pohybovali vo vnútorných priestoroch reštaurácie, čo bolo nespochybniteľne zachytené inšpektormi SOI v mieste zisťovania (ako aj fotodokumentáciou účastníkov predchádzajúceho turnusu, na ktorej bola dokonca zachytená mačka spiaca priamo na stole či chodiaca po stole v reštaurácii), pričom prítomným personálom hotela neboli tieto z priestorov určených na konzumáciu jedla bezodkladne vyvedené. Vzhľadom na uvedené zistenia bol žalobca postihovaný za to, že nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom umožňujúcim ich riadne a bezpečné použitie.

Žalovaný mal vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu za to, že jeho rozhodnutie vychádzalo zo správneho právneho posúdenia veci, ku ktorému dospel na základe dostačujúco zisteného skutkového stavu a teda dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovaného, ani na zrušenie rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa tu nebol. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamieta, alt. aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.)

dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.01.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z.z., predávajúci je povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z.z., obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného č. SK/0315/99/2013 zo dňa 04.06.2013, ako aj rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z administratívneho spisu má odvolací súd za preukázané, že žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaný zmenil rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa vo výrokovej časti, ako aj v príslušnej časti odôvodnenia, týkajúcej sa porušenia zákazu nekalých obchodných praktík a rozhodol tak, že:

„- pre porušenie zákazu nekalých obchodných praktík

· predávajúci pri ponuke zájazdu Hotel Alkantara Thalassa 5***** (Almapura), Djerba, Tunisko, postupoval v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi, alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v tejto oblasti činnosti, čím podstatne narušil ekonomické správanie spotrebiteľov vo vzťahu k poskytovanej službe, čo malo za následok značné ovplyvnenie schopnosti spotrebiteľov urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobili, nakoľko poskytoval spotrebiteľom, ako potenciálnym účastníkom zájazdu v termíne 18.06.2012 - 28.06.2012 nepravdivé informácie o kvalite pláže pri hotely a poskytovaných služieb - v oficiálnom vyhlásení cestovnej kancelárie zo dňa 11.06.2012 k spotu TV Markíza odvysielaného dňa 09.06.2012, informuje obchodných partnerov i klientov, že Hotel Almapura Thalassa & SPA spĺňa popis uvedený v katalógu, naplavené riasy ako dôsledok predchádzajúceho búrkového počasia boli odstránené, individuálne nedostatky pri ubytovaní boli odstránené a hotel poskytuje služby zodpovedajúce svojej triede- pričom stav pláže (denné naplaveniny rias a morskej trávy, vadne poskytnutých služieb, prítomnosť mačiek v areáli- v jedálni pri bazéne, poškodené ležadlá - t.j. vady reklamované dovolenkármi z turnusu 07.06.2012-18.06.2012) aj v čase druhého turnusu v dňoch 18.06.2012-28.06.2012 stále pretrvával.

a

- za porušenie § 4 ods. 1 písm. h), § 5 ods. 1 a § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods.2 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z.z. žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona ukladá peňažnú pokutu vo výške 11.000,-

eur..."

S poukazom na citovaný výrok rozhodnutia žalovaného sa odvolací súd nestotožňuje s názorom krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného nie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť jeho výroku. V zmysle ustálenej judikatúry:

„Pod zmenou rozhodnutia treba rozumieť stav, keď vec, ktorá je predmetom konania, odvolací orgán rozhodne inak ako orgán prvého stupňa. Reformačný výrok odvolacieho orgánu sa stáva nezávislým od výroku rozhodnutia prvého stupňa, je novým vyriešením predmetu veci, a to spôsobom, ako vo výroku svojho rozhodnutia uvedie odvolací orgán.“

(rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sž 139/2002 zo dňa 01. 11. 2003, sp. zn. 5Sžf/38/2014 zo dňa 29. 04. 2015).

Výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí preto v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia. Výrok rozhodnutia musí byť vždy určitý a presný a musí riešiť celý predmet sporu. Túto požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výroku treba dôsledne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutia odvolacieho orgánu, nakoľko odvolací orgán zmenou rozhodnutia nahrádza rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Neprichádza preto do úvahy, aby odvolací orgán (spôsobom ako to vykonal) zmenil len časť výroku rozhodnutia prvého stupňa, ktorý má tvoriť nerozlučný celok a opomenul uviesť potvrdzujúci výrok vo vzťahu k zostávajúcej časti. Neodporuje zákonu, keď odvolací orgán zmení len časť rozhodnutia prvého stupňa (ucelené výroky), ale v tom prípade, pre zaistenie súčasnej platnosti a záväznosti zmenou nedotknutých výrokov, prvostupňové rozhodnutie musí "vo zvyšku" potvrdiť.

Žalovaný zmenil rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa tak, že jednotlivé výroky vynechal, v časti porušenia zákazu nekalých obchodných praktík uviedol znenie, ktoré však nie je totožné so znením výroku správneho orgánu 1. stupňa, čo však v rozhodnutí žalovaný neuviedol a taktiež neuviedol, či ostatné výroky vypustil, vynechal, zrušil, potvrdil alebo zmenil. Preto bude potrebné, aby žalovaný v novom rozhodnutí odstránil nedostatky týkajúce sa výrokovej časti s poukazom na to, že požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výroku treba dôsledne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutia odvolacieho orgánu a to z dôvodu, aby účastník konania mohol jednoznačne a určite poznať konečný výsledok konania bez toho, aby musel porovnávať znenie rozhodnutí správnych orgánov obidvoch stupňov.

Námietku žalovaného, že skutkový stav bol dostatočne zistený, vyhodnotil odvolací súd ako dôvodnú. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom krajského súdu, že zistený skutkový stav je nedostačujúci na posúdenie veci, a má za to, že skutkový stav bol dostatočne zistený. Žalovaný pri rozhodovaní o uložení pokuty vychádzal z vykonanej kontroly žalobcu v dňoch 12.06.2012, 03.07.2012 a 31.07.2012 spolu s priamym zisťovaním na mieste v dňoch 18.06.-28.06.2012. Kontrolu vykonával z dôvodu podnetov spotrebiteľov týkajúcich sa poskytovania nepravdivých informácií a kvality poskytovaných služieb, a na dodržiavanie zákona č. 250/2007, zákona č. 281/2001 Z.z. o zájazdoch v spojení s § 741 až 741 k zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Výsledok je popísaný v inšpekčnom zázname zo dňa 12.06.2012 v spojení so záznamom z 18.06.-28.06., 03.07. a 31.07.2012.

V zmysle § 32 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Pri posudzovaní skutkového stavu tvrdeného spotrebiteľmi žalovaný podporne využil s prihliadnutím na § 32 ods. 2 Správneho poriadku skutočnosti známe z úradnej činnosti, ako aj skutočnosť, že v

spoločnom katalógu „Last minute“ ponúkajú danú destináciu všetky štyri cestovné kancelárie, ďalej fotodokumentáciu spotrebiteľky D., ktorá síce bola klientkou CK Tip Travel, ale ňou vytvorená fotodokumentácia zachytáva nedostatky, na ktoré sa spoločne sťažovali spotrebiteľia všetkých dotknutých cestovných kancelárií a ktoré boli vymenované v hromadnej reklamacii podpísanej 57 klientmi, podávanej spoločne na všetky 4 cestovné kancelárie. Výsledok výkonu kontroly priamo na mieste bol zdokumentovaný v inšpekčnom zázname zo dňa 18.06.-28.06.2012, ktorého prílohou je databáza tvorená fotografiami a videozábormi z pláže prislúchajúcej k hotelu a jeho jednotlivých častí. Zároveň žalovaný podporne vychádzal aj zo satelitných snímok dostupných na www.maps.google.sk, ako aj z fotografií recenzentov z predmetnej destinácie z rôznych mesiacov, z rokov 2006-2015 zverejnených na stránke www.tripadvisor.sk

V oficiálnom vyhlásení 4 cestovných kancelárií, vrátane žalobcu, zo dňa 11.06.2012 k spotu TV Markíza odvysielaného dňa 09.06.2012 cestovné kancelárie informovali obchodných partnerov i klientov, že Hotel Almapura Thalassa & SPA spĺňa popis uvedený v katalógu, naplavené riasy ako dôsledok predchádzajúceho búrkového počasia boli odstránené, individuálne nedostatky pri ubytovaní boli odstránené a hotel poskytuje služby zodpovedajúce svojej triede. Týmto vyhlásením reagovali na vady reklamované dovolenkármi z turnusu 07.06.2012-18.06.2012. Odvolací súd poukazuje na to, že následnou kontrolou inšpektormi SOI bolo zistené, že nedostatky pretrvávali aj v čase druhého turnusu v dňoch 18.06.2012-28.06.2012, vyhlásenie cestovných kancelárií nezodpovedalo skutočnosti a preto žalovaný uložil žalobcovi pokutu s v zmysle § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z., z ktorého vyplýva povinnosť správneho orgánu uložiť pokutu za porušenie povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z.z.

Odvolací súd poznamenáva, že zmluva o obstaraní zájazdu a zmluvný vzťah medzi obstarávateľom zájazdu (cestovnou kanceláriou) ako poskytovateľom služby a objednávateľom ako spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca popisom rezortu ako „atraktívny dovolenkový areál ... uspokojí aj náročných klientov, vrátane rodín s malými deťmi.“, „plytký vstup do mora veľmi vhodný pre malé deti“, „krásna pláž“, nachádzajúci sa v katalógu ako aj iných propagačných materiáloch žalobcu (internetová stránka www.tatratour.sk, katalóg "Last Minute 2012", v ktorom bola predmetná ponuka označená ako "Pre náročných), bez ohľadu na to, že sa nachádza v časti "Naša mienka", postupoval v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, ktorú možno očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti, čím podstatne narušil ekonomické správanie spotrebiteľov vo vzťahu k poskytovanej službe, čo malo za následok značné ovplyvnenie schopnosti spotrebiteľov urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobili. Uvedené informácie boli súčasťou katalógu, cestovná kancelária ako obstarávateľ zájazdu zodpovedá za dodržanie podmienok ponúkaného pobytu špecifikovaného v katalógu v celom rozsahu v ňom uvedených.

Tvrdenie krajského súdu, že v danom prípade absentuje na strane žalobcu subjektívna stránka správneho deliktu (úmysel) nie je relevantné, pretože žalobca, ako právnická osoba, sa dopustil správneho deliktu postihovaného bez ohľadu na zavinenie. Správne delikty právnických osôb sú postihované bez ohľadu na zavinenie, nakoľko zavinenie nie je pojmovým znakom správneho deliktu právnickej osoby. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Subjektom deliktu je právnická osoba spôsobilá na protiprávne konanie (tzv. deliktuálna spôsobilosť, ktorá je spojená s jej vznikom a existenciou). Z toho vyplýva záver, že žalobca zodpovedá za porušenie povinnosti založenej na objektívnej zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie.

Podľa názoru odvolacieho súdu uvedenie neaktuálneho názvu hotela v zmluve a vo voucheri žalobcom nemožno kvalifikovať ako porušenie zákazu klamať spotrebiteľa v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. Hotel zmenil za 12 mesiacov v roku 2012 svoj názov 3 krát, čo žalobca ani iná cestovná kancelária nemôže ovplyvniť. O zmene názvu sa nedozvedel oficiálnou cestou, ale až po oznámení účastníkov turnusu a následne, po potvrdení zmeny názvu hotela vydal dodatok č. 5 zo dňa 25.06.2012 ku katalógu LETO 2012, ktorý je spoločne s katalógom súčasťou zmluvy o obstaraní zájazdu, a to skôr ako začalo

šetrenie žalovaným. Taktiež pred podpisom zmluvy žalovaný oboznámil každého objednávateľa s katalógom, jeho dodatkami, najmä so zmeneným názvom hotela, pričom zákazníci po oboznámení s novým názvom hotela neodmietli podpísať zmluvu s pôvodným názvom, ani prevziať ubytovací preukaz. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že neaktuálny názov hotela uvedený v predmetných dokumentoch nespôsobil spotrebiteľovi problém, ktorý by znížil úroveň poskytnutej služby.

Vzhľadom na vyššie uvedené má odvolací súd za to, že rozsudok krajského súdu je potrebné v zmysle § 250j ods. 3 v spojení s § 220 O.s.p. zmeniť; nakoľko skutkový stav bol dostatočne zistený, a v ďalšom konaní nebude potrebné dopĺňať dokazovanie, nebol dôvod na zrušenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ale odvolací súd považoval za dôvodné len zrušenie rozhodnutia žalovaného a vrátenie mu veci na ďalšie konanie. V ňom bude potrebné, aby žalovaný v novom rozhodnutí odstránil nedostatky týkajúce sa výrokovej časti a v súvislosti s tým aj nedostatky odôvodnenia rozhodnutia. Pri posúdení otázky, či uvedenie neaktuálneho názvu hotela v zmluve a v ubytovacom preukaze žalobcom predstavuje porušenie zákona č. 250/2007 Z.z., bude viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Keďže so záverom o potrebe zrušenia rozhodnutia žalovaného sa odvolací súd, i keď z iných dôvodov, stotožnil, potvrdil aj výrok rozhodnutia krajského súdu o trovách prvostupňového konania ako vecne správny podľa § 219 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods.1 O.s.p. s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobcovi v odvolacom konaní trovy nevznikli a žalovanému náhrada trov konania podľa § 250k ods. 1 O.s.p. neprináleží.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.